YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
12 päivänä maaliskuuta 1998 *

Asiassa C-313/97,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään komission oikeudellisen yksikön virkamies L. Pignataro, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies G. Aiello, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY (EYVL 1994, L 319, s. 20) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet ja L. Sevón,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.1.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.9.1997 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY (EYVL 1994, L 319, s. 20, jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä.

2 Direktiivin 16 artiklan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31.12.1995 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei ollut saanut ilmoitusta siitä, että direktiivi olisi saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä, ja koska sillä ei ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Italian tasavallan täyttäneen velvoitteensa, komissio kehotti 27.2.1996 päivätyllä virallisella huomautuksella perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti kyseistä jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa virallisen huomautuksen tiedoksisaamisesta lukien.

4 Koska Italian hallitus ei vastannut tähän huomautukseen, komissio lähetti 6.12.1996 Italian tasavallalle perustellun lausunnon, joka koski direktiivissä säädettyjen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, ja komissio kehotti Italian tasavaltaa ryhtymään direktiivin noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin kahden kuukauden määräajassa perustellun lausunnon tiedoksisaamisesta lukien.

5 Italian hallitus ilmoitti 30.1.1997 päivätyllä kirjeellään komissiolle, että direktiivi oli otettu osaksi vuosia 1995/1996 koskevaa yhteisön oikeuden täytäntöönpanolakia, jonka valtioneuvosto oli jo hyväksynyt 8.11.1996 pitämässään istunnossa ja joka on saatettu parlamentin käsiteltäväksi muiden sellaisten direktiivien kanssa, jotka pannaan täytäntöön asetuksella (decreto legislativo).

6 Lisäksi Italian hallitus toimitti 30.7.1997 komissiolle jäljennöksen sellaisesta lakiehdotuksesta perusteluineen, jolla direktiivi tultaisiin saattamaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä, ja Italian hallitus ilmoitti, että kyseinen lainsäädäntömenettely saataisiin päätökseen ennen kesälomia.

7 Koska komissio ei saanut Italian hallitukselta mitään muuta ilmoitusta, jonka perusteella se olisi voinut päätellä, että Italian tasavalta oli tällä välin täyttänyt direktiivin mukaiset velvoitteensa, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

8 Italian hallitus ei kiistä sitä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, josta sitä moititaan, ja se toteaa, että direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä ollaan paraillaan toteuttamassa.

9 Koska direktiiviä ei ole pantu täytäntöön siinä säädetyssä määräajassa, komission kannetta on pidettävä perusteltuna.

10 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/57/EY 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Gulmann Wathelet Moitinho de Almeida

Puissochet Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä maaliskuuta 1998.

R. Grass C. Gulmann

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja